

Prologus

ta: & trutib⁹. a **T**enet se mutuo: qz idem dixerit: vñ t vñ p alii exponit. b **P**ergunt qz cung: qz i oib⁹ abiecta p̄pria voluntate: implere voluntate ei⁹ cupiunt. c **P**aulus apls ad sept. i. Rom. Cor. Galat. Eph. Phil. Col. Thessal. d **E**xtra numerū ponit: qz dicunt eā nō esse pauli: s̄ luce vel clementis: sed male. e **C**ecutiat. i. parvū videt f. **I**sta meditari. Eccl. i. f. **B**eat⁹ qz in istis vñt bonis: qz ponit illa i corde suo sapiē erit semp. g **G**am h: id ē in his. h **C**ōcio nem. i. plēbē. i **H**e tulās. i. perulātia therbetudo faciunt sepe vt qz putet se scire qd ne scit. k **R**adices: id ē frutes. l **I**n celo s̄ p̄ sunt: p intentionem. m **S**edenti. i. audiēti: qz diceret: velle esse p̄ qz audīcī. Aliq̄ libri hñt bāc litterā: Sed velle me fateor: sed enī me p̄fiteor: Et ē sensus: nō polliceor me nosse: s̄ fanteor me velle hoc. s. nosse: sed p̄fiteor me enī ad h. **S**cōgscēdū. Et qz diceret ei: qz tuus es et magister. Ipse responderet: nō magisterium renuens r̄c. Aliqui libri hñt: Sedēti me p̄fiteo: r̄tūc est ibi p̄ctus: velle me fateor. s. nosse h: sedēti etiā. i. torpenti me p̄fero: in h qz volo h: nec tñ volo ēē magister s̄ comes. n **A**pitur. Mat. vii. a. Lu. xi. b. o **D**iccamus in terris quoz nob̄ sciētia p̄seueret. i. nō vana: qz scia perit. **C**ōtra: qm̄ ois sci entia destruet. j. Cor. xii. c. Solutio. Destruetur scia s̄m ipfectiones et moduz: manebit s̄m subam. Cet dic: scientia p̄seueret. i. fruct⁹ sciētiae.

Expositio Ca. VIII.

Et. sed enī me, p̄fiteor.

REmo. Et qz tardū vñdet ei vt spoliet eis qz sibi cursuro ad brauiū sunt impedimento: p̄ser tim si vult renūciare seculo: vel iā mente renūciavit. q **R**enūciatus seculo: vbi ē mora.

a litantia tñēt se mutuo s̄ bigz pplexi sunt: r̄ qz rota b in rota voluunt: r̄ pḡlnt qz eos flar⁹ sp̄issanci c duxerit. P̄aul⁹ aplus ad septē scribit ecclias: octaua enī ad hebreos a ple risqz extra numerū ponit. Timotheū instruit ac titū. P̄dilemonē p fugit uo famlo dep̄ca: super qz tacē meli⁹ puto: qz pauca scribere. Act⁹ apostolorū nudā qz sonare vident historiā: r̄ nascēt eccliesie infantia texere: s̄ si noue rim⁹ scriptorē eoz lucā eē medicū: cui⁹ laus ē in euā gelio: aia duertim⁹ pariter oia verba illi⁹ animē lan guēt esse medicinā. Jacobus: peti⁹: iohānes: iudas: septē ep̄las edideit: tñ mysticas qz succicias: r̄ breues p̄t ac lōgas: Bre ues in vñbis: lōgas i sente tijs: vt rar⁹ sit qz nō in earū lectioē cēchūt. Apocalypsis iobis: tot habet sacramētā: qz vba. Parū dixi: r̄ p̄ merito volumis laus ois inferior ē. In ver bis singul⁹ mltiplices latēt intelligēt. Orote frater charissime inter hēc viue: ista mēditari: nihil aliud nosse: nihil qz rērere: Nōne s̄ tibi vides iām h in terrī regni cēlesti hitaculū: Nōlo offendaris i scripturis sc̄tis simplicitate r̄ qz vilitate verboz: qz vel vitio interpretū vel d̄ industria sic plate sunt vt rusticam cōcōnē facili⁹ instrueret: et i vna eadēqz s̄nia aliter doct⁹ alif audiret idoc⁹. i. Nō sū tñ p̄tulās r̄ hebes vt hēc me nosse pollicear: et eorum fructus carpere l qz radices i celo fixe sunt: sed velle fateor: sedēti me p̄fero: mḡm reuēs: comitē sp̄deo. Sedēti da tur: pulsanti ap̄f: qz̄s iuenit. Discam⁹ i terrī qz nob̄ sciētia p̄seueret in ce lo. Obuijste manib⁹ exci

piā: Et vt iep̄te aliqd ac d̄ hermagore tumiditate es futiā: qz qd̄ qz̄sierl: tecum scire conabor. Habes h̄ amātissimū tui frēm euse biū: qz̄larū tuaz mihi gra tiā duplaciuit: referēs honestatē mox tuoꝝ: p̄tētū seculi: fidē amicitiē: amo rem christi. Nā prudētā et eloquij venustatez etiā absqz illo ipsa epla p̄ferebat. Festina qz̄so te: r̄ hēti i salo nauiculē sunē magis p̄cide qz̄ solue.

Emō Ca. VIII.

Renūciatur seculo bēne p̄t vēndē qz̄ p̄tēs p̄tēs ut vēderet. Quicqz̄d in sup̄ d̄ tuo tulerl: p̄ lucro computa. Antiquū dictū est: Augro tā deest qz̄ hz̄ qz̄ qz̄ nō hz̄. Credēti tot mūdus diuinitarū ē: Infidel aūt etiā obolo i diget. Sic viuam⁹ qz̄ nibil hñtes: r̄ oia possidētes. Uict⁹ atqz̄ vestit⁹ dūtie christianoz. Si habes i p̄tātē r̄ tuā vēde: si si ha bes p̄jice. Tollēti tūnicā: r̄ palliū relinqndū ē. Qz̄ licet nisi tu sp̄ recrastinās: et diē d̄ die trahēs caute r̄ pedetentim tuas possessi uncūlaqz̄ vēdiderl: non hz̄ chris⁹ vñ alat paupes suos. Totū deo dedit qui se obtulit. Ap̄li nauē tñ r̄ retia reliquerunt: Vlida duo erā misit i gazophylaciū: r̄ p̄fertur crēsi diuitijs. Facile p̄tēnit oia: qz̄ se sp̄ cogitat esse morituz.

Explīcit ep̄la sc̄tī Hieronymi p̄sbyteri ad pauli nū p̄sbyterū. Incipit p̄log⁹ sc̄tī hieronymi p̄sbyteri in p̄tētēchū moyli.

REsiderij mei desideratas accepi epi stolas: qz̄ qz̄ dā p̄slagio futuroz cū dāniele sortit ē nomē: obsecrāt: vt trāsla

r **H**ū p̄t vēdere qz̄ cō tēpsit r̄c. qz̄ negotiatio vix sine p̄tō fit. Aut p̄tempst int̄m vt vēderet: in sup̄ sup̄fa ciēdos. s **Q**uasi nihil hñtes. ii. Cor. vi. b. t **L**umicā. Mat. v. f. v **C**ī alat: immo hz̄ r̄ hēbit nauē: Mat. iii. d. x **D**uo era. Lu. xxi. a.

Domiugonis Car dināl. plogi sc̄tī hiero. i p̄tētēchū Expo.

Esiderij.

r̄c.

Post

pm̄

m̄

quod

div

ci

principiū

galeatū

sic

dictū

est

ponit

hiero

secūdū

p̄m̄iū

i

eplaz

quandā

quā

scripsit

ad

desideriū

ēpm̄

familia

rē

suū

qz̄

rogauerat

eū

v̄

p̄tētēchū

trāsser

ret

de

hebreo

in

latinū

Mōdū

em̄

trāslati

erat

nisi

hebreo

i

grecū

r̄

g

multē

corruptiōes

erāt

ibi

p̄p̄t

falsitātē

exempla

rium

i

impītā

trāslato

rū

Et

qz̄

dulci⁹

ex

ipso

fonte

bibſū

aq̄

ideo

pe

tēt̄

desideri⁹

Qui

obtē

perās

hiero

translūt

p̄tētēchū

hebreo

i

latinū

Ostēdit āt i hac

ep̄la

hiero

lx

interp̄

tes

qz̄ p̄m̄iū

p̄log⁹

p̄p̄f

atio

argumentū

Sz̄ ē

etiā

p̄m̄iū

ad

librum

p̄m̄iū

in

librū

ad

librū

vñ

p̄tētē

et

diē

trahēs

caute

r̄pedētē

et

pedētē

timētē

tuas

possessi

unculaqz̄

vēdiderl

non

hz̄

et

hēbē

in

latinū

Mōdū

ēm̄

trāslati

erat

nisi

hebreo

i

grecū

r̄

g

multē

corruptiōes

erāt

ibi

p̄p̄t

falsitātē

exempla

rium

i

impītā

trāslato

rū

Et

re

it

de

hēbē

In Pentateuchum

a Pentateuchū dī a περιέ qd ē dīq: t Tēux oσ volu-
men. b Nostroz.i.latinoz. c Periculōsum.i.laborio-
sum. d Obrector.i. inuidor. e Latrātibus.i.de-
tractionib. f Suggillationē.i. vituperationē vel reprehē-
sionē: t sumit a gula. Suggillare enī p̄prie est strāgulare:
q̄si sub gula artare.

g Noua.i.nouam

trāslationē d̄ hebreo

in latinā: post transla-
tionē.lxx. q̄ d̄ hebreo

in grecā trāstulerūt:
et multi posterū d̄ gre-

co in latinū. h Eu-

dere.i.fabricare: vñ-

de incus in q̄ ferrum

i Ingēni-

um: meū.s. k Pro-

bates. Metaphori-

ce loq̄: Elimūver ad

ueniē nouo acescit:

q.d. In h̄q ipsi di-

cunt trāslationē meā

in suggillationē lxx.

iterptū: phāt ip̄s i.

approbat ingeniu me-

um: q̄ credit q̄ trās-

latio mea eliminat ve-

teres trāslatiōes. Vl̄

qe vetus vñm meli-

est nouo: simili cre-

dunt ingeniu antiqrū

acunus q̄ moderno-

rū: q̄d est falsum: t̄ cō

tra Pascianū qui di-

cit in p̄ncipio maiors

volumis: Q̄ to iumio

refrāto p̄piciatoreſ.

Et ē sensu: Probā-

tes ingeniu q̄si vñm:

id ē sicut vñm vetus

subtile nouo: ita in-

geniu: et i h̄ reprobat

ingeniu t̄ trāslationē

q̄si hebetē t̄ ineptaz.

Vel probātes inge-

nū meū.s. q̄si vñm

etus q̄d acescit ve-

niente nouo. Vcl si-

cur nouū vñm q̄ paraſ inflat: ita dicūt me superbū t̄ p̄sum

p̄sum: q̄ post rātos trāslatores p̄sumo trāfferre. Et ē sen-

sus: Probātes ingeniu meū quasi nouū.i. dicentes istud

p̄sumptoſum sicut vñm nouū: t̄ tumultuoſum ac loquacē.

i Pro vili portiōe: q̄si ip̄s reputat me p̄sumptoſum: cum

t̄ ego iudicio meo exiguum quid testatus sim me ponere:

m In tabernaculo.i.in ſacra ſcriptura. Vcl p̄ virili por.i.

p̄ debita pte. Et ē ſumptū a legib: vbi virili portio dicit:

cū hereditas filii q̄lī diuidit. n Q̄d vt auderē: trans-

ferre.s. o Antiquē: id est.lxx. p̄ Suggulat: id ē dimittit.

q̄ Et matrē: dimittit.s. n Codicib: fm.lxx. s Ex

Egypto: Oſec.xi.a. Mat.ij.c. t Maçarē: Eſa.xi.a. Mat.

j.d. v Cōpūterur: Zach.vi.c. Jōh.vix.g. Apoc.j.b.

p Flumia: Prouer.v.c. Jō.vii.f. In puerib⁹ nrā trāſla-

tio q̄ ē Bede: vt dī: habet ſic: Fontes tui diriuenſ foras.

Trāſlatio Hiero.habet: Flumia d̄ vētre el̄ fluēt aque vi-

uē. Lñ alij dicūt q̄.r.ca. Prouerb.vbi nos habem⁹: Sienna

vīcē os iuſti: Ibi trāſlatio Hiero.habet: Flumia de vētre

eius fluēt aque viuē. Q̄d ſatis videtur: quia t̄ hec auctori-

tas est ibi interlin⁹. y Et quē nec oculus r̄c. Eſa.lxiij.b. et

j. Cor.ij.b. 3 Syntagma.i.expositionē. Et dī a syn q̄d

est con: t̄ tagina quod est aries vel tactus: q̄ littera t̄ expo-

sitione littere sic se debent ſtingere q̄ consonant in idem. Alij
dicunt ſyntagma: id est ordinationē: a syn quod est con t̄ ta-
gina quod ē ordinatio. Ad hoc enī vt intelligant: oportet
implicere ordinationē littere p̄cedentis t̄ ſequentis. Vel for-
te ne quis diceret hec in hebraica veritate fini ſenſum conti-

neri t̄ non ad verbū:

ideo dicit: proprium

ſyntagma desiderat:

et ita cum non inue-

niamus hec in trāſla-

tione. lxx. recurenduz

est ad hebraicā veri-

tatem: vbi hec habet

principiū propriū ſu-

cut t̄ ſormam eandē.

a Oſee.xi.a. b Eſa.

xj.a. c Zach.vii.c.

d In puerib⁹.v.c.

f q̄sdā.x. b. f3 alios.

e Eſa.lxiij.b. f De-

lyramē.i. diſſonātū

as. g Iberas.i.fa-

bulas vanas hiſpa-

nie. Vcl p̄prie dicūt

ſberē nenī: cantile-

ne nutriciū ad pacan-

dos infantes: et ē ſum

ptum nomera ſono

cantilenę. Et dicunt

ſberē: quia hiſpa-

nia forte fuerunt pri-

mo inuenient huiusmo-

di cantilenę. Vcl ne-

nię dicunt ſcarmina q̄

tumulis mortuorum

ſuperſcribunt ad lau-

dem mortorū: quib⁹

nil vanius: Nam qd̄

prodest mortuū laus

v̄ adulatio talis. Et

dicunt ſic: quia hiſpa-

nia primo talia inuenie-

runt. h Libris au-

tentiq̄: id est hebreis

vbi est ſitas aucto-

ritas. i Aulas er-

roris. Et quā ſquis

quereret: quare ſic er-

raverunt ſeptuaginta t̄ alijs: R̄ndet: i Aulas erroris t̄c

k Judei: in eoz.i. ſeptuagita excuſationē. l Dicūt iudei

cos hoc feciſſe ex induſtria: Ubi enī hebraica vītas mētio-

nem facit de patre t̄ filio t̄ ſpiritū ſc̄: aut omnino tacuerūt

aut aliter interpretati ſunt. ppter ptolemeū regem egypti

vnius dei cultorē: qui nondū poterat capere mysterium tri-

nitatis: t̄ p̄cipue ne hoc platonici magi q̄ theologici vi-

deret. Plato enī locuē est de p̄ov x̄ai Tōv ἀγάθῳ v̄idē

patre: t̄ paterno intellectu: t̄ anima mūdi: id est ſpūſanclo q̄

replet orbe terrarū. Et q̄d Aug⁹ ſuper epistolam ad Eo-

rinth⁹. testatur: t̄ Hieronym⁹ hic: tamen in alio p̄mio vide-

cōtradicere. Sed ibi ſolutum est. m Faciēt: ſeptua-

ginta. n Videbaf: ptolemeū ſc̄licet. o Sacratū: id

est ſacramētū aliqd̄. p Satisfaceret: aliē veritatē interp-

tando. q Melcio.q.d. Et ſi forte excuſatio ū ſeptuagin-

ta interpretum errore recipiat: tamen hoc nullo modo ap-

probandum est: q̄ quidā eos ſingulos p̄ cellas ſingulas diui-

los ſcripſiſſe mentiunt: Quia ſi h̄ verū fuſſet: r Ariftēus

v̄pēpāt̄iōn̄ ū hyperaspistes. l fidēl int̄p̄: ab hyper

qd̄ ē valde: t̄ p̄fis qd̄ est fides: Hardipſt̄i p̄ficiſi: Jōh.

xij.a. v̄l hyperaspistes.i.notari⁹: ab hyper qd̄ est ſup̄: t̄ pi-

ſtan qd̄ ē affiſtēs; v̄l p̄fis qd̄ ē fides: q̄si ſup̄ aliqd̄ regi fideliſ

Libri Genesios

assistens. a Tatem s. prophetam. b Mis forte. q. d. Reuera aliud est interpres: aliud ppheta. Quod si aliquis negat: fere hoc ridiculū: quod tullius: qui quosdam libros de greco transtulit in latinū: diceſ eos transtulisse rhetorico afflatus spiritu. c Pro ctesiphonte. Plato noīe discipulox libros suos ititulabat: vt Timē platonis: Sic forte cōposuit hunc liby quē Pythagoram platonis appellauit: vel qz in eo loquens introducit: vel de eo ibi qdā dicuntur Eco nomicus dicit liber xenophontis a dispēsatoze xenophontis intitulatus: vel a materia de qua ibi agitur sic dicitus. Lertī liber dicit demosthenis pro ctesiphonte: id est liber demosthenis p causa ctesiphonis factus: sicut liber tullius in quo agit causa regi deiothari: intitulat Tullius pro deiotharo. Vel vt qdā libri habent pro ctesiphonte: et tūc est sensus: iste translatis librum illum quez demosthenes scripsit ad proctesiphontes. Et ita paret q si se ptiuginta vates dicuntur eadem ratione et tullius: quia fuit interpres. d Illi tacuerunt: id est se ptiuginta. e Id est apostoli. f Spiritalia. i. Corinth. xij. d. Quosdā quidem posuit deus in ecclesia: pmo apostolos: secundo prophetas: tertio doctores. g Pene locum et īmo ultimum siue penultimum. h Tui codices: supple fin septuaginta. i Aliud est: quasi dicet: O emule si dicere volueris hebreos hec testimonia nō habere: et ab apostolis falso usurpata quia in translatione septuaginta nō inueniunt: qd in libris suis omnia qd hebraica veritas apposuerunt: Hoc quidem dicere aliud genus defensionis ē: in quo tamen nulla verisimilitudo: cum officium et cura eoz essent spistos: et multo post tpe iosephus nihil tale retulerit: s in una basilica cōgregatos/ stulisse scribat: nō pphetas/ a se. Aliud est enim rātem: aliud esse interpretem. Ibi spū ventura predicit: hic eruditio et verboz copia ea quē intelligit trans fert. Nisi b forte putandus est tullius economicū xenophontis: et platonis pythagoriz: et demosthenis p ctesiphonte afflatus rhetorico spū translatis. Aut alif de eisdē libris p septuaginta interpres: alit p aplos spūsctūs testimonia teruit: vt qd illi tacuerūt: hi scriptū eē metiti sunt. Quid igit: Dānam vete res: Minime: Sz p priorū studia i domo dñi qd possimus laboram. Illi interptati sūt ante aduentū christi: et qd nesciebat dubijs ptulere sentētis: nos post passionē et resurrectionē ei: nō tā pphetiā qd historiaz scribini. Aliif enī audita: alif visa narrat. Qd meli intelligim: meli et proferim. Audi igit emule: obtrectator ausculta. Nō dāno: nō repbendo septuaginta: s fidēter cūcl illis aplos pfero. Per istoru os mibi christ sonat: qd ante ppbas inter spiritalia charismata positos lego: in s quib⁹ ultimū pene locū interpres tenent. Quid luore torqueris? Quid imperioz animos contra me cōcitas? Sicuti tibi in translatione videor errare: interrogat hebreos: diuersay yrbū magistros psule. Qd illi habet b de christo: tui cōdices non habet. Aliud ē: si ptra se postea ab aplis usurpata testimonia pbāuerit: Et emēdatoria sunt exemplaria latina qd greca: greca qd hebreos

falsa destruere. k Probauerunt: scilicet apostoli. l Et emendatoria. Ironicē loquit: quasi dicet: O emule si velis dicere latina exemplaria veriora qd greca: et greca qd hebreā: et ita suggillare translationē meam: quē imēdiate sumpta est ab hebreā: hoc non est verum nec verisimile. m to enī vīnū recentius: tanto mellius: et qd de vase in vas trans fertur: tanto deteri: Sic de exemplarib⁹.

Uerū hec contra inuidos. Nūc te pcor Desideri chārissime: vt quia tantū opus me subire fecisti: et a genesi exordium cape: oronib⁹ iūues: qd possim eodē spū quo scripti sunt libri: in latinum eos trans ferre sermonē.

Explicit Prolog⁹ scī hieronymi iii Pentateuchū.

Reuerēdissimi in christo patris et dñi: dñi Agonis de sancto Charo: sacro sancte ecclesie Romanę Tituli sancte Sabine Cardinalis primi de ordine dñi Dominicī: Postilla super Genesim Incipit. Expositio Ca. I.

A principio crea uit deus ic. Agit moyses in hoc libro de p̄mordiali rerum creatiōe: vt vniuersa creatura suo creatori obediāt. Per hanc enī materialē creationē mundi: spiritualis hoīs creatio designatur. In secundo: id est Exodus: de exitu israel de egypto: et trāitu marī rubri: et ingressu deserti: per qd spiritalis exitus designat. s. de virtūs ad virtūs. In tertio hoī et in quarto: qd in hoc exitu facit sum reges et sacerdotes: vt dicitur Apocal. j.b. agit de sacrificiis et bellis. In Leuitico quidem de sacrificiis: in Numeris de bellis. In qnto hoī. Deuteronomio: tota lex brevē et utilē replicatur: vbi addit q̄liter maledictiones debem⁹ vitare et bñdicationes adipisci. Unde versus: Intrat in egyptum genesis liber: exodus exit. Sacrificat dñs leuiticus: in numeris est Pugna grauis: legem replicat tibi qnt⁹: et addit: Hanc mala multa malis et bona multa bonis. Intitulat autē liber iste apud hebreos a suo principio: sicut liber matthei a suo. Qd agit de creatione p̄mi adaz: p̄ quē generamur ad mortē: Ibi d secundo adam: p̄ quē regeneramur ad vitā. Quare autē moyses ita alte incipiat: hec ē ratio: qd durū et graue et asperū est et difficile obseruat: si nullū custodiēti p̄mū pponat: et negligēti nullū p̄gnē timor incutiat: Qd attendēs moyses cū dura et graua mandata: aspera et pene impora bilia iudicia rudi pplo ex egyptiaca mollicie exēunti: et multis delitīs effigminato/traditur eset: bñficia dei et gratiam multiplicē tam in ipsoz qd in p̄es exhibēta replicat: plura in futuro p̄mitit exhibēda. Ea etiā quē sibi nō obsequētib⁹ illatur: est recolit: et ab ipso mūdi exordio incipit: beneficia dei humano generi exhibita: et p̄cipue iudaico pplo diligenter psequēs. Et qm̄ ea sola que ad hoīs vsum creata sūt dicere intendit: ideo de angelis qui etiā hoībus seruūt in principio agit. Et ne pplo ad idolatriā p̄no: quaz in egypto dīcicerat: plures deos p̄dicare videref: nullā trinitas mentio nem expresse facit: quā tamē in oīb⁹ dei operib⁹ intelligim⁹. In creatione rerū ex nihilo: potētia p̄ris: In dispositione: sapientia filii: In p̄seruatiōe: beniuolentia spiritu sancti. a In principio. Hoc nomē p̄ncipiū qnq̄ tenet essentia lit tū: et dī trib⁹ p̄sonis singulis et simul: et significat dī